

[Holger Eriksen.]

hed går ind for. I øvrigt står det — som alle og enhver ved — sognerådene frit for at bestemme, hvor stor en del af deres udgifter de vil dække gennem skatter på ejendom, og hvor stor en del der skal tages gennem personlig skat. Selv om der kan være en vis mening i at lægge loft over ejendomsbeskatningen, må man dog gøre sig klart, at det her drejer sig om et indgreb i det kommunale selvstyre, som man jo i almindelighed fra de forskellige sider sværger til. Her kommer igen noget besynderligt, og det er de politiske forhold i de kommuner, hvor man har den høje ejendomsbeskatning. Som regel vil man finde, at de kommuner, der har en meget høj ejendomsbeskatning, har et stærkt og solidt venstreflertal. Det er altså ingenlunde således, at det er et flertal af grimme og fæle socialdemokrater, som tvinger de stakkels landbrugere til at anvende det skattesystem, man bruger; nej, det er såmænd de pågældende landbrugere selv og deres repræsentanter, som gennemfører det.

Ser man eksempelvis på Hals kommune, som er blevet nævnt, vil man finde, at der i sognerådet er 7 mand, hvoraf de to er socialdemokrater, de øvrige antisocialdemokrater; man har ikke anført deres politiske opfattelse, men de har indgået listeforbund med det for øje at holde socialdemokraterne ude. Man kan derfor trygt gå ud fra, at i en landkommune som denne er det venstre, der har 5 medlemmer imod 2, og for så vidt er det jo deres egen sag, at de har gennemført dette system. Jeg går ud fra, at de pågældende venstresognerådsmedlemmers interesse for landbrugets forhold må være lige så stor som den ærede ordførers. De må have deres gode, saglige grunde for, at de vælger netop denne skatteudskrivningsform, og på den baggrund må det foreliggende lovforslag vel ses som et forsøg på at tvinge disse venstresognerådsmedlemmer til at anlægge synspunkter, der findes i venstres folketingsgruppe, men som man ikke på anden måde kan få venstresognerådsmedlemmerne til at acceptere. Her er altså i virkeligheden tale om manglende disciplin inden for venstres rækker; men spørgsmålet er dog, i hvor høj grad lovgivningsmagten skal anvendes til at klare dette problem. Det ville vel være mere rimeligt, om venstre på anden måde kunne finde ud af at klare det.

Den ærede ordfører har særlig henvist til landbrugsforhold; men der findes et problem, der ikke har tilknytning dertil, men som måske vejer endnu tungere, og som også på et eller andet tidspunkt må løses. Som bekendt er det således, at landbruget stort set kun betaler grundskatter. Takket være de særlige beregningsformer for dets bygnings-skatter kommer de i praksis til ikke at betyde noget. Anderledes ligger det for grundejerne i de hastigt voksende forstads- og oplandskommuner. Nybyggeriet er i det store og hele fritaget for bygningskat, men byggeriet og det stadigt stigende befolkningstal medfører, at de kommunale udgifter i disse kommuner stiger stærkt.

Selv om man nu disse steder stadig reducerer den procentdel af udgifterne, der skal udskrives på fast ejendom, betyder det alligevel, at de oprindelige besiddere af bygningsværdier må bære hele bygningskatten, og at de derfor efterhånden rammes endog meget hårdt. Det er et forhold, som man også må se på, selv om det ikke bliver i det udvalg, der nedsættes vedrørende det forslag, man er i færd med at behandle.

Hvad angår et stærkt øget tilskud til amterne, kan man diskutere, om der er grund til at støtte amterne mere end f. eks. visse landkommuner, der er meget hårdt angrebet af arbejdsløshed. Endvidere kan man jo også yde denne støtte på forskellig måde, hvad det andet forslag, der behandles, er udtryk for. Men også her må jeg undres over det hastværk, man har udvist. Jeg synes, at man passende kunne have afventet regeringsforslaget om refusion af udgifterne til vejvæsenet. Jeg har set, der allerede i pressen er sivet noget ud om, at den vil blive væsentligt større; end den har været tidligere. Havde der ikke været god grund til at vente de dage, indtil det forslag fremkommer, inden man gav sig til at stille et selvstændigt forslag?

Hvad sygehusudgifterne angår, plejer man jo at snakke sig til rette om, hvilken størrelse det er rimeligt at give refusionen. Jeg hørte i dag den ærede ordfører tale om sygehusordningen, der ville belaste amts-sygehusene med ekstra udgifter. Jeg går ud fra, at byhospitalet også bliver ramt på den måde.

Men i øvrigt lagde jeg mærke til en udtalelse om, at det var farligt at give amterne